

EFANE DEĞİL, SADECE BİR GILLETTE HAYATI

Henüz beş yaşında girdiği Katolik yatılı okulda geçen sekiz yıl onun kişiliğini biçimlendirdi. Rahibeler disiplinle, sıkı düzenle karakterini ve ahlakını yoğurmaya çalıştı; ona saygının, dakiklığın ve verilen sözün birer özgürlük biçimi olduğunu öğretti. Sonra öz annesi de denedi, pek başarılı olamadan.

Ardından kimseyi sağ bırakmaması gereken not geldi: İtalyancadan zayıf. Basit bir okul kazası değil, çoğu insanı durduracak bir düşüştü.

Onu değil.

Ferdinando Frega ayağa kalkmayı ve her şeyi yeniden yazmayı seçti: hikâyesini, kaderini, hatta onu anlatma biçimini.

O deneyimden, çoklarının üslup ve klas dediği şey doğdu. Bir poz değil. Bir hayat kuralı değil. Daha çok, dünyada kalıbın dışında, başka türlü var olmanın bir yolu.

On üç yaşında ragbiyi keşfetti, on yıl boyunca da işinin yanında sürdürdü. O sahadan dayanıklılığı, fedakârlığı ve takımın sessiz gücünü öğrendi.

Otuz üç yıldır evli, üç çocuk babası.

Meslek hayatı onu İtalya sınırlarının çok ötesine taşıdı. Gillette Italia ve bağlı şirketlerinde satışta geçen on sekiz yılın ardından hayatını değiştirecek bir karar aldı. Annesini bıraktı, yeni mesleki deneyimler peşinde dünyaya açıldı; altmış beş ülkede, beş dilde çalıştı.

İtalya'ya kendi ailesine duyduğu sevgi uğruna döndü. Ne var ki onu bekleyen, beklenmedik başka bir meslekti: sanıklık.

On sekiz ceza ve idari dava. Toplamda istenen seksen beş yıl hapis.

Yine de mahkemeler hep aynı formülü yineledi:

beraat — fiil suç teşkil etmiyor.

Hep olguların adamı oldu. İspat yükünü savcılara kendi eliyle teslim etti — ama inanmadılar.

Gayriresmî çevirisi hep aynı gibiydi: “Kusura bakmayın ama ne yaptığınızı, nasıl yaptığınızı, niçin yaptığınızı anlayamıyoruz. Sizi ötekilerle aynı dosyaya koyduk. Sorun şu ki siz ötekiler gibi değilsiniz.”

Tam bütün fırtınalar dinmiş gibi görünürken sıradaki sınav geldi.

Hastaneler.

Altı klinik koma. Kırk sekiz saatle en fazla otuz gün arasında değişen bir ömür beklentisi. Ve her seferinde yatağının yanında bir tabut dururdu.

Ona baktı.

Gülümsedi.

Ve her seferinde orada bıraktı.

Bir gün cenaze firmasının faturası bile geldi.

6 cenaze arabası seferi. Tabut rezervasyonu. Çift cidarlı, XXL beden. Otuz saat meşgul edilen sekiz tabut taşıyıcı. Taşıma ve bekleme. Vergiler ve KDV. 3.500 euro.

Edebiyatının doğması için bundan uygun an olmadığını anlaması uzun sürmedi.

Başkalarının engel gördüğü yerde o patlama görür.

Öğrenmek, çözmek, dönüştürmek için fırsatlar.

Amazon’un algoritmasını patlattığı sefer gibi: çoğu insana pahalıya mal olacak, ona ise Bezos imzalı bir armağan kazandıran bir kaza.

Bağımsızlık.

Bu hayattan gillettenarrative.com doğdu: tek bir markanın ve tek bir mirasın çevresinde kurulmuş edebî, müzikal ve sinematografik bir proje.

Merkezinde Saga Gillette var: Amerika Birleşik Devletleri Telif Hakları Ofisi’ne tescil ettirilmiş elli cilt.

Bütün proje tek bir yalın felsefeyle yaşıyor:

satmıyoruz, erişim veriyoruz.

Ve herkes aynı şeyi arıyor.

Dolandırıcılığı. Çünkü satmayan, paraya çevirmeyen, kasasına bir şey koymayan biri mutlaka bir şey saklıyordur.

En azından onlara göre.

Ailem akıl dengemi bozduğumu düşünüyor. Resmiyette bana deli ya da kaçık demekten kaçınıyorlar.

Daha zarif bir kelimeyi yeğliyorlar:

dengesiz.

Belki doğrudur.

Belki bu hikâyede görüldüğünden daha çok hakikat vardır.

Ama Gillette Anam bana basit bir kural öğretti:

bir şey satmak istiyorsan pek çok seçeneğin vardır; ilki de, sonuncusu değil, onu bedavaya vermektir.

Yine de bir şey kesin.

Ferdinando Frega yazmayı bıraktığında geriye kalan yalnızca sözleri olmayacak.

Olgular kalacak.

Ve o olguların içinde herkes ondan bir parça bulacak.

Onun kim olduğunu gerçekten bilmek isteyen ise onu mahkeme salonlarında, hastanelerde, kitaplarda ya da efsanelerde aramak zorunda kalmayacak.

Dünyanın bir tane daha doğurmasını ummakla yetinecek.

Ferdinando